

๒๖ ม.ค. ๒๕๖๖

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อป. ๔๙๓/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อข. ๗๗๗/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไยพระมหาภัตtriy

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นางรุ่งฤทธิ์ เชื่อมสุข } ผู้ฟ้องคดี
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๒
องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๓
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๔๒/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๓๓๐/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำเนินการแต่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ระดับ ๖ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๓๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง โครงการจ้างเหมาปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอล์ฟเอกซ์ยามูที่ ๓ - ๕ ตำบลบางน้ำจืด จากถนนเอกซ์ยามูที่ ๓๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ เป็นจำนวนเงิน ๖,๕๕๔,๐๐๐ บาท โดยสัญญาดังกล่าวกำหนดงานให้ผู้รับจ้างต้องดำเนินการดังนี้ (๑) ปูแอสฟัลท์ติก หนา ๐.๐๕ เมตร บนผิวนอนคอนกรีตเดิม กว้าง ๖ เมตร ยาว ๒,๒๖๐ เมตร

/โดยมี...

โดยมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓๓,๔๖๐ ตารางเมตร (๒) เสริมให้ทางด้านซ้ายด้วยหินคลุกบดอัดแน่น พร้อมปูผิวแօสฟิล์ติก หนา ๐.๐๕ เมตร กว้าง ๑ เมตร ยาว ๒,๒๖๐ เมตร โดยมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๒๖๐ ตารางเมตร (๓) เสริมให้ทางด้านขวาด้วยหินคลุกบดอัดแน่น พร้อมปูผิวแօสฟิล์ติก หนา ๐.๐๕ เมตร กว้าง ๑.๕๐ – ๓ เมตร (ตามสภาพ) โดยมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕,๑๐๐ ตารางเมตร และ (๔) ปรับปรุงเครื่องหมายจราจรและตีเส้นจราจร โดยผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ว่าจ้างมิได้ออกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้าง เป็นเงินจำนวน วันละ ๖,๕๕๔ บาท ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ส่งมอบงานจ้างและเบิกเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ (งวดสุดท้าย) ปลดออกค่าบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืดได้มีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างไปตรวจ การจ้างในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่ในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับ เรื่องร้องเรียนว่า ถนนสายหน้า山名กอฟที่กำลังก่อสร้างมีลักษณะขุขระ ไม่สม่ำเสมอ และเป็นคลื่น สมควรให้ผู้รับจ้างซ่อมแซมแก้ไขให้ถูกต้อง และในวันเดียวกันนั้น คณะกรรมการ ตรวจการจ้างได้นัดประชุมหารือกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างบริเวณ สันเขื่อนให้ผู้รับจ้างก่อสร้างได้ และมีมติสั่งให้ผู้รับจ้างหยุดงานก่อสร้างไว้เป็นการชั่วคราว ระหว่างรอแนวทางการแก้ไขของกองช่าง ในระหว่างวันที่ ๔ มิถุนายน ถึงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ และได้แก้ไขปัญหาโดยการปรับลดเนื้อ 공간ก่อสร้างในบริเวณสันเขื่อนริมคลองและตัดลดค่าจ้าง ลงตามสัดส่วนของงานก่อสร้าง ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างมีหนังสือขอส่งมอบ งานและเบิกเงินค่าจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้ฟ้องคดี และกรรมการตรวจการจ้างไปตรวจรับงานจ้างเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๐ นาฬิกา โดยในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีและกรรมการตรวจการจ้างได้มีหนังสือรับรองผล การตรวจงานและเห็นควรให้เบิกค่าจ้าง จำนวน ๖,๕๕๔,๐๐๐ บาท และในวันเดียวกัน กองช่าง มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้แก้ไขผิวการจราจรที่ไม่เรียบ โดยการปรับเสริมแօสฟิล์ติก จำนวน ๓ จุด บริเวณให้ทางด้านซ้ายให้เสริมแօสฟิล์ติก เพิ่มเติม ให้ทางด้านขวาแก้ไขผิวแօสฟิล์ติก จำนวน ๓ จุด ส่วนพื้นที่ที่ไม่ครบตามสัญญา ให้ตัดลดปริมาณงานลงและลดจำนวนเงินลงตามสัดส่วน และให้ทำความสะอาดบริเวณก่อสร้าง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ กองช่างได้มีหนังสือรายงานผลการก่อสร้างว่า งานก่อสร้าง เสร็จเรียบร้อยตามสัญญาจ้าง โดยมีคณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมลงนาม และกองช่างได้มี หนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้มีการตัดลงงานที่ไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ก่อสร้าง จำนวน ๔,๙๗๖ ตารางเมตร และตัดลดเงินค่าจ้างเป็นเงิน ๔๔,๐๐๓ บาท คงเหลือเงินค่าจ้าง

/ เป็นเงิน...

เป็นเงิน ๖,๔๘๙,๔๙๗ บาท ซึ่งกรรมการตรวจการจ้างรวมทั้งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามตรวจสอบบันทึกต้องเรียบร้อย ยกเว้นนายวิทูรย์ แก้วศรี ผู้อำนวยการกองซ่างซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้ลงนามในเอกสารใบเบิกของผลการตรวจงาน ต่อมา ได้มีการร้องเรียนกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้คิดค่าปรับงานก่อสร้างที่ล่าช้า จำนวน ๓ วัน คิดเป็นค่าปรับวันละ ๖,๔๘๙ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๖๗๒ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้เตือนและมีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๖๔๑ - ๕๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการตรวจการจ้างมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ เป็นเหตุให้เสียหายต่อทางราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือมอบอำนาจให้นายพุฒาเวช วรรณเลิศ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งผลการพิจารณาฯว่าไม่รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและให้จำหน่ายอุทธรณ์ เนื่องจากการยื่นอุทธรณ์ไม่เป็นไปตามข้อ ๘ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ประกาศดังกล่าวมีลักษณะตัดสิทธิ์ทั่วไป ในการมอบอำนาจให้ตัวแทนทำการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจนำข้อ ๘ ของประกาศดังกล่าวมาตัดสิทธิการอุทธรณ์ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขเยียวยา ภายในหน่วยงานทางปกครองแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การ บริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยอาศัยมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเนื่องจาก การซึ่งมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่รับฟังว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามโครงการจ้างเหมาปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอล์ฟเอกชัย ละเว้นไม่ได้มีการคิดค่าปรับงานก่อสร้าง ล่าช้า จำนวน ๓ วัน กับผู้รับจ้าง เป็นการกระทำทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้น เป็นการ รับฟังข้อเท็จจริงที่ไม่ชอบ ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการตรวจการจ้างได้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ ด้วยกฎหมายตามข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ กล่าวคือ นายวิทูรย์ แก้วศรี ซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้าง นายพิริวัชร บุญมี นายช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง และนายบุญเลิศ นามศรี สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบล บางน้ำจืด หมู่ที่ ๕ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อแจ้งให้แก้ไข งานก่อสร้างเพิ่มเติม จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ แก้ไขผิวน้ำจารจ่าที่ไม่เรียบโดยการปรับเสริม

/แอสเพลทติก...

แเอกสารที่ติด จำนวน ๓ จุด บริเวณแหล่งทางด้านข่ายให้เสริมเอกสารที่ติดเพิ่มเติม แหล่งทางด้านขวา แก้ไขผ้าเอกสารที่ติด จำนวน ๓ จุด ส่วนพื้นที่ที่ไม่ครบตามสัญญาให้ตัดลดปริมาณงานลง และลดจำนวนเงินลงตามสัดส่วน และให้ทำความสะอาดบริเวณก่อสร้าง ต่อมา กองช่าง โดยนายพีร์วัชร บุญมี นายช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ รายงานผลการก่อสร้างว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างตั้งแต่วันเริ่มสัญญาจนถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เป็นระยะเวลา ๗๙ วัน คิดเป็นผลงานร้อยละ ๑๐๐ ของผลงานทั้งหมด คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงไปตรวจพื้นที่ก่อสร้างในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ แล้วจึงได้มี ใบรับรองผลการตรวจงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีและกรรมการ ตรวจการจ้างได้มีการรับรองผลการตรวจงานจ้างผ่านในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้พิจารณาผ่านงานจ้างก่อสร้างแล้วเสร็จในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ไม่ชอบด้วยพยานเอกสาร ในสำนวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ส่วนกรณีการคิดค่าปรับนั้น ตามข้อ ๔ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ไม่ได้กำหนด ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างมีอำนาจหน้าที่ในการคิดค่าปรับกับคู่สัญญา หากแต่เป็น อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่พัสดุ นอกจากนี้ ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ ก่อสร้างบริเวณสันเขื่อนริมคลองให้กับผู้รับจ้างได้ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้อาศัยอำนาจ ไว้ชั่วคราวตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ถึงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ ปรากฏตามรายงานประจำวัน ของนายช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างในสำนวนการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่บันทึกว่า หยุดงานจริง ดังนั้น การจะคิดค่าปรับที่เกินกว่าสัญญา ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ จำนวน ๓ วัน จึงไม่สามารถคิดค่าปรับจากผู้รับจ้างได้ตามข้อ ๖๑ (๑) ของระเบียบเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติชี้มูล ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ทุเลาคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำจีด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้เป็น การชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด

๒. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำจีด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

/๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีเสมอหนึ่งว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกลงโทษไอล้ออกจากราชการ และเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีปีละหนึ่งขั้นตั้งแต่คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลจนคดีถึงที่สุด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีล้ออกจากราชการไว้เป็นการชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ฐานเหตุแห่งคดีนี้สืบเนื่องจากมีบุคคลร้องเรียนนายพงศ์ณูชิช หรือปราโมทย์ จันทร์สุนทร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด กับพวก กรณีดำเนินการจ้างเหมาปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอร์ฟ เอกชัย หมู่ที่ ๓ - ๕ ตำบลบางน้ำจืด จางถนนเอกซ์ชั้ยถึงเขตติดต่อตำบลแคราย โดยละเอียดไม่เรียกเก็บค่าปรับจากผู้รับจ้างกรณีผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด ในสัญญาจ้าง และจัดทำเอกสารการดำเนินการในโครงการตั้งกล่าวอันเป็นเหตุ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้รับเรื่องไว้พิจารณาและได้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนแล้วมีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๖๔ – ๕๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ขึ้นมูลความผิดว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรืออนุนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติช่วยอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื่อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ หรือเจ้าของทรัพย์นั้น ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อมูลลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจน์ความจริง อันเป็นเหตุตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๔๓ จำนวน ประทานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ๐๐๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้พิจารณาลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒

/และมาตรา...

และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๗๐ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แล้วเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนห้องถิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๗๐ วรรคสอง ของประกาศเดียวกัน จึงออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ มิได้ใช้อำนาจหน้าที่กระทำการหรือด้วยวิธีกระทำการหรือละเลยต่อหน้าที่ราชการอันทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายแต่อย่างใด ขอให้ศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๖๘๑ – ๕๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีดำเนินการจ้างเหมาปรับปรุงถนนสายหน้า山ນกอล์ฟ เอกชัย หมู่ที่ ๓ – ๕ ตำบลบางน้ำจืด จากถนนเอกชัยถึงเขตติดต่อตำบลแคราย โดยล่วงเว้นไม่เรียกเก็บค่าปรับจากผู้รับจ้างอันเนื่องจากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาจ้าง และจัดทำเอกสารการดำเนินการในโครงการดังกล่าวอันเป็นเหตุเป็นผลให้ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอเรื่องของผู้ฟ้องคดีไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้พิจารณาลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดี

/ออกจา...

ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทชไอล์ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทช และผู้ฟ้องคดีได้มอบอำนาจให้นายพูดเทวัญ วรรณเลิศ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทชต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้พิจารณาประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีมอบอำนาจให้นายพูดเทวัญ วรรณเลิศ ยื่นอุทธรณ์แล้วมีมติให้กลับไปแก้ไขให้เป็นไปตามข้อ ๘ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ยืนยันการมอบอำนาจว่าชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีมติไม่รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา เนื่องจากไม่เป็นไปตามข้อ ๘ (๑) (๒) และ (๓) ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ขอให้ศาลเมćiคำพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า คดีนี้สืบเนื่องจากมีบุคคลทำหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ร้องเรียนกล่าวหานายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด กับพวก ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า มีการทุจริตกรณีปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอล์ฟเอกสาร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๒๗๔ – ๒๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แล้วจึงมีคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน โดยประธานอนุกรรมการไต่สวนได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่คัดค้านคณะกรรมการไต่สวน ต่อมา คณะกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานจนเห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอ ที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา จึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอด ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ เมื่อได้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ คณะกรรมการไต่สวนได้เสนอสำนวนการไต่สวนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๖๙๑ – ๕๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้อันได้ชื่อว่าเป็นผู้พฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามประกาศ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ได ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ หรือเจ้าของทรัพย์นั้น ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือออกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริง อันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือแจ้งไปยังอัยการสูงสุดเพื่อให้ดำเนินคดีอาญา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งของค่าบริหารส่วนตำบลบางน้ำจีด ที่ ๒๐๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติไม่รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๙ ตัดสิทธิที่ไว้ในกรรมชอบอำนาจให้ตัวแทนทำการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจนำประการดังกล่าวมาตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการขออำนาจให้ตัวแทนอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการได้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขเยียวยาภายในหน่วยงานทางปกครองแล้วและมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ที่มีมติไม่รับอุทธรณ์ชอบด้วยข้อ ๘ ของประการดังกล่าวแล้ว ถือว่าผู้ฟ้องคดียังไม่อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าว กรณีถือได้ว่าผู้ฟ้องคดียังมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ไปตรวจพื้นที่ก่อสร้าง ในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๒ แล้วจึงได้มีใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๒ ถือว่ากรรมการตรวจการจ้างได้มีเอกสารรับรองผลการตรวจงานจ้างผ่านในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๒ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รับฟังข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างได้พิจารณาผ่านงานจ้างก่อสร้างแล้วเสร็จในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๒

/ไม่ชอบ นั้น...

ไม่ชอบ นั้น จากการได้ส่วนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โครงการปรับปรุงถนนสายหน้า
ถนนกอแลนด์ฟอล์กซ์ชัย หมู่ที่ ๓ - ๕ ตำบลบางน้ำจืด จากถนนเอกซ์ปีบีติดต่อตำบลแคราย
ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ข้อ ๑ กำหนดว่า ผู้รับจ้างตกลง
รับจ้างทำงานปรับปรุงถนนสายหน้าถนนกอแลนด์ฟอล์กซ์ชัย หมู่ที่ ๓ - ๕ ตำบลบางน้ำจืด จากถนนเอกซ์ปี
บีติดต่อตำบลแคราย โดยมีปริมาณงาน ดังนี้ (๑) ปูแอสฟัลติก หนา ๐.๐๕ เมตร บนผิว
ถนนคอนกรีตเดิม กว้าง ๖ เมตร ยาว ๒,๒๖๐ เมตร โดยมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓๓,๖๐๐ ตารางเมตร
(๒) เสริมไหล่ทางด้านซ้ายด้วยหินคลุกบดอัดแน่น พร้อมปูผิวแอสฟัลติก หนา ๐.๐๕ เมตร
กว้าง ๑ เมตร ยาว ๒,๒๖๐ เมตร โดยมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๒๖๐ ตารางเมตร (๓) เสริมไหล่ทาง
ด้านขวาด้วยหินคลุกบดอัดแน่น พร้อมปูผิวแอสฟัลติก หนา ๐.๐๕ เมตร กว้าง ๑.๕๐ - ๓ เมตร
(ตามสภาพ) ยาว ๒,๒๖๐ เมตร โดยมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕,๑๐๐ ตารางเมตร และ (๔) ปรับปรุง
เครื่องหมายจราจรและตีเส้น (รายละเอียดตามแบบแปลน อบต. กำหนด) และข้อ ๕ กำหนดว่า
ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในกำหนด ๑ วัน นับตั้งจากวันที่ได้ทำสัญญาจ้าง ผู้รับจ้าง
ต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่
๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ และข้อ ๑๕ กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลา
ที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังไม่ได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้าง
เป็นจำนวนเงินวันละ ๖,๔๔๔ บาท เมื่อผู้รับจ้างได้เริ่มทำงานในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒
มิใช่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ตามที่กำหนดในสัญญาจ้าง และผู้รับจ้างได้ทำงานโดยหยุดงาน
เป็นระยะ ๆ โดยนายพิริวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงานก่อสร้างได้รายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์
ให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบ
ต่อมา วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ นายพิริวัชรได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ รายงานผล
การก่อสร้างประจำสัปดาห์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๘๐
ของผลงานทั้งหมด และในวันดังกล่าว ผู้รับจ้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ส่งมอบงาน
และเบิกเงินค่าจ้าง วงที่ ๑ และวงที่ ๒ (งวดสุดท้าย) ซึ่งนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ปลัดองค์การ
บริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒
ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างดำเนินการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าวในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒
เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา และในการตรวจการจ้างในครั้งนี้ มีเพียงนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ในฐานะ
ประธานกรรมการตรวจการจ้างเพียงคนเดียวที่ลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้าง
ฉบับลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่ไม่ได้มีการเบิกจ่ายค่าจ้างให้ผู้รับจ้างตามใบรับรองผล
การตรวจงานจ้างฉบับดังกล่าว เนื่องจากนางสาววณิชญา ตาดหรัพย์ เจ้าหน้าที่พัสดุ พยานบุคคล
ให้ถ้อยคำว่า ได้รับทราบจากนายพิริวัชร บุญมี ช่างผู้ควบคุมงานว่า ผู้รับจ้างยังทำงานไม่แล้วเสร็จ
โดยยังไม่ตีเส้นถนน และนายพิริวัชรแจ้งว่า จะแจ้งให้ผู้รับจ้างดำเนินการให้เสร็จและส่งมอบงาน

/อีกครั้ง...

อีกครั้ง พยานจึงไม่ได้เสนอเรื่องไปยังกองคลังเพื่อบอกจ่ายเงินค่าจ้าง ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ นายพิริวัชร์มีหนังสือรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้รับจ้างได้ทำงานก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๙๐ ของผลงานทั้งหมด และในวันดังกล่าวผู้รับจ้างมีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่งมอบงานและเบิกเงินค่าจ้าง งวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ (งวดสุดท้าย) เป็นครั้งที่ ๒ นายปรามณฑ์ จันทร์สุนทร จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งให้คณะกรรมการตรวจสอบการจ้างดำเนินการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าว ในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๐ นาฬิกา แต่เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้รับจ้างเพียงตัวเดียว ข้อทีบสืขาว่าด้านซ้ายมือ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้รับจ้างตีเส้นขอบทีบขาวด้านขวามือ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้รับจ้างตีเส้นแบ่งราจรสีเหลือง และเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้รับจ้างทำความสะอาดและแก้ไขงานบางส่วน และในวันเดียวกัน (๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗) นายวิทูรย์ แก้วศรี กรรมการตรวจการจ้าง นายพิริวัชร์ บุญมี ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง และนายบุญเลิศ นามศิริ สมาชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๕ ได้ทำการก่อสร้างตามหนังสือแจ้งส่งงาน พบว่าผู้รับจ้างยังทำงานที่รับจ้างไม่เรียบร้อย จำนวน ๓ รายการ คือ (๑) ผิวราชารางจุดไม่สม่ำเสมอ (๒) ปริมาณงานให้ล่างด้านซ้าย ลักษณะผิวบางจุดยังต่ำและมีน้ำท่วมขังเมื่อฝนตก โดยเฉพาะ บริเวณหน้าตึกเลขที่ ๕๐/๒๕ - ๒๗ และ (๓) ปริมาณงานให้ล่างด้านขวา มีปริมาณงาน ๔,๘๗๖ ตารางเมตร ไม่ตรงตามสัญญา ให้ล่างบางจุดไม่เรียบร้อย นายวิทูรย์จึงได้มีความเห็นไปยัง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ผู้รับจ้างทำการแก้ไขและแจ้งส่งงานเพื่อตรวจอีกครั้ง ผู้รับจ้างยังไม่ได้แก้ไข งานดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการ ตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงาน ถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เห็นควรเบิกจ่ายเงินจำนวน ๖,๕๔๔,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีทราบโดยตลอด ตามรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ฉบับลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งผู้รับจ้างทำการ ก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๙๐ ต่อมา วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ นายพิริวัชร์ บุญมี ผู้ควบคุมงานก่อสร้างมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ รายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๑๐๐ ของผลงานทั้งหมด แต่ไม่ปรากฏว่าผู้รับจ้างได้มีหนังสือส่งมอบงานและเบิกเงินค่าจ้าง แต่คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้จัดทำใบรับรองผลการตรวจงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เห็นควรเบิกจ่ายเงินจำนวน ๖,๕๔๔,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อ รับรองเอกสารดังกล่าว ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีทราบโดยตลอดว่าในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้รับจ้าง ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๙๐ ประกอบกับนายวิทูรย์ แก้วศรี พยานบุคคล

/ให้ถ้อยคำว่า...

ให้ถ้อยคำว่า สาเหตุที่ใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่ปรากฏถูกมือชื่อพยาน เนื่องจากพยานเคยเสนอให้ผู้รับจ้างทำการแก้ไขงานให้แล้วเสร็จ และแจ้งส่งงานเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แต่หลังจากผู้รับจ้างแก้ไขงานแล้ว และปรากฏจากรายงานผลการก่อสร้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ของนายพิริวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน ก่อสร้างว่า ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างแล้วเสร็จร้อยละ ๑๐๐ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งพ้นระยะเวลากำหนดสัญญาจ้างที่ผู้รับจ้างต้องส่งมอบงานภายในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ แต่ใบรับรอง ผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้างระบุว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วน ตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งพยานเห็นว่าไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญานิวัณที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ มิใช่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ตามที่ระบุไว้ และต้องปรับผู้รับจ้างตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ จำนวน ๓ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้มีการ ปรับผู้รับจ้างกรณีส่งมอบงานล่าช้า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รู้ข้อเท็จจริงอยู่แล้วว่าในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานได้ประมาณร้อยละ ๙๐ เท่านั้น แต่ได้ลงลายมือชื่อ ในใบรับรองการตรวจงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นการรับรองผลการปฏิบัติงาน ที่ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๘ และการรับรองที่ไม่ตรงกับความจริงทำให้นายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ในฐานะปลัดองค์กร บริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินให้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิริไฟบูลย์พัฒนาการ ผู้รับจ้าง โดยไม่มีการเรียกให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิริไฟบูลย์พัฒนาการ ผู้รับจ้างชำระค่าปรับจากการที่ทำงานไม่เสร็จตามระยะเวลาในสัญญา ตั้งแต่วันที่ ๑๐ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ รวม ๓ วัน เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๖๓๒ บาท การกระทำ ของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมูลความผิดผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมาย และมีผลผูกพันทางกฎหมายกับผู้บังคับบัญชา ของผู้ฟ้องคดีในการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติโดยไม่ต้อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก

/กรณีผู้ฟ้องคดี...

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔ ไม่ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจการจ้างในการคิดค่าปรับ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการตรวจการจ้าง滥เว้นไม่ดำเนินการคิดค่าปรับงานก่อสร้างไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ข้อ ๕ กำหนดให้ผู้รับจ้างจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างแล้วเสร็จสมบูรณ์ในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถือว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดตามสัญญา ผู้รับจ้างต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงินวันละ ๖,๕๔๔ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๐ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ รวม ๓ วัน เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๖๓๒ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ รับรองว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วน ตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถเรียกค่าปรับจากผู้รับจ้างได้ สอดคล้องกับถ้อยคำของนางสาวจันทร์เพญ กล้าโภนด ผู้อำนวยการกองคลัง และนางเรวดี วัฒนถือทำ หัวหน้าฝ่ายการเงิน ที่ให้ถ้อยคำว่า สาเหตุที่กองคลังไม่ได้ดำเนินการปรับผู้รับจ้าง เนื่องจากผู้รับจ้างไม่ได้มีหนังสือส่งมอบงานอีกครั้ง ในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ประกอบกับคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้รายงานให้ทราบ ในขณะที่กองคลังดำเนินการจัดทำเอกสารเบิกจ่ายเงิน คณะกรรมการตรวจการจ้างได้แจ้งให้ทราบ ตามใบรับรองผลการตรวจงานจ้างแต่เพียงว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูป และรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งยังอยู่ในกำหนดระยะเวลา ในสัญญา จึงไม่มีการปรับผู้รับจ้าง แต่หากกองคลังทราบข้อเท็จจริง กองคลังต้องสั่งปรับผู้รับจ้าง จำนวน ๓ วัน เป็นเงินจำนวน ๑๙,๖๓๒ บาท จึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๓๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อรับรองในใบรับรองผลการตรวจงานจ้าง เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถเรียกค่าปรับ จากผู้รับจ้าง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการ และถือเป็นการบกพร่องหรือละเลยต่อหน้าที่ โดยละเอียดต่อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดโดยไม่อาจปฏิเสธหรืออ้างเหตุเพื่อเป็นการยกเว้น ความผิดได้ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/กรณีผู้ฟ้องคดี...

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถมอบพื้นที่ก่อสร้างบริเวณสันเขื่อนริมคลองให้กับผู้รับจ้างได้ คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงมีมติให้ผู้รับจ้างหยุดการก่อสร้างไว้ชั่วคราวเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา ตั้งแต่วันที่ ๔ – ๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่สามารถคิดค่าปรับงานก่อสร้างที่ล่าช้าในวันที่ ๑๐ – ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น จากการไต่สวนไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้นำรายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจการจ้างฉบับดังกล่าวมาซึ้งแก่ข้อกล่าวหาเพื่อพิสูจน์ความผิดต่อคณะกรรมการไต่สวน และรายงานการประชุมฉบับดังกล่าวไม่ปรากฏวานายวิทูรย์ แก้วศรี กรรมการตรวจการจ้าง และนายพีรวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงานก่อสร้างร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหา ประกอบกับรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ของนายพีรวัชร ผู้ควบคุมงานก่อสร้างที่รายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ไม่ปรากฏว่ามีการรายงานเหตุขัดข้องที่ผู้รับจ้างไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างบริเวณสันเขื่อนริมคลองได้ แสดงให้เห็นว่า รายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจการจ้างเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเป็นพยานหลักฐานที่มีข้อพิรุธน่าสงสัย ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมิได้ชี้แจงหรือนำสืบ แต่กลับยกมาเป็นข้ออ้างในการฟ้องคดีข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ถือว่าเป็นการใช้อำนาจทางปกครองที่ศาลปกครองจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษา เพราะเป็นการใช้อำนาจวินิจฉัยข้อดรามารัฐธรรมนูญ อีกทั้ง มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งว่ากฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดไม่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดในสามประการคือ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากการกระทำโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนที่ไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เมื่อการรับฟังข้อเท็จจริงเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ฟังข้อเท็จจริงผิดกฎหมาย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองจึงไม่มีอำนาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาพิพากษาได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการขอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ โดยมีประเด็นพิจารณา ก่อนว่า ศาลปกครองมีอำนาจรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาได้ หรือไม่ เนื่องว่า การใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๒๕๐

/วรรคหนึ่ง (๑)...

วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และขึ้นลงความผิดทางวินัยเป็นการใช้อำนาจตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มิใช้การใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ อันจะเป็นข้อยกเว้นอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๒๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องต่อศาลอ้างว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ส่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเนื่องจากการซึ่งมูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ รวมทั้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย และมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งและมติดังกล่าว กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในอำนาจศาลปกครองที่จะรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ และเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจในการแต่งตั้งให้นายพุฒเทวัญ วรรณเลิศ เป็นผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ ตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติไม่รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะก่อนฟ้องคดีแล้วตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนด้วยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ มีอำนาจใจต่อส่วนและขึ้นลงความผิดวินัยได้ทุกฐานความผิด หรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๔) มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๑ และเห็นได้ว่า ข้อกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจใจต่อส่วนและพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ หมายถึง เฉพาะข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น ซึ่งความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย หากการใจต่อส่วนข้อเท็จจริงและขึ้นลงความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกร้องเรียนได้กระทำความผิดวินัยฐานอื่น อันมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เช่นในคดีนี้ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ขึ้นลงว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้เชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติซึ่งอย่างร้ายแรง กรณีดังกล่าวไม่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องถือเอกสารยงานการใจต่อส่วนข้อเท็จจริง และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการ

/สอบสวนวินัย...

สอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้รับจ้างทำงานเสริจภัยในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่สามารถเรียกเก็บค่าปรับจากผู้รับจ้างได้ พฤติการณ์หรือการกระทำการของผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการตรวจรับการจ้าง จึงไม่ได้เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติว่าพฤติการณ์หรือการกระทำการของผู้ฟ้องคดี เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อข้อเท็จจริงไม่อ่าจะรับฟังได้ว่า พฤติการณ์หรือการกระทำการของผู้ฟ้องคดี เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชี้อ่วรเป็นผู้ประพฤติซื่ออย่างร้ายแรงตามข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ อีกทั้งข้อเท็จจริงมิอาจถือได้ว่า พฤติการณ์หรือการกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชี้อ่วรเป็นผู้ประพฤติซื่ออย่างร้ายแรงตามข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศฉบับดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเนื่องจากการซื้อขายความผิดวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ที่เห็นชอบให้ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเพียงการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา

/คดีปกครอง...

คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินเดือนให้กับผู้ฟ้องคดี และพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจำนวนหนึ่งขั้นต่อปีในห้วงเวลาที่คดีอยู่ระหว่างพิจารณาจนคดีถึงที่สุด นั้น เห็นว่า เมื่อศาลวินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจำนวนหนึ่งขั้นหรือไม่ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีได้ ส่วนกรณีขอให้คืนเงินเดือนนั้น ถือเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของผู้ฟ้องคดี โดยศาลจะได้กำหนดเป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการให้เป็นไปตามคำพิพากษาต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ส่วนคำขออื่นให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียกผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด รวมทั้งคืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมาย และระเบียบกำหนดต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อจากการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่ว่าเป็นผู้ประพฤติซื่ออย่างร้ายแรง นั้น เมื่อข้อเท็จจริงไม่อาจรับฟังได้ว่า พฤติกรรมหรือการกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงเป็นการใช้คุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๖๘๑ - ๕๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ด้วยคะแนนเสียง ๘ เสียง เห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการต่อส่วนว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

/และฐานกระทำ...

และฐานกระทำการอื่นใดอันได้เชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ส่งเรื่องต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวบัญญัติให้มีอัตรารายงานตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แล้วให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งกำหนดไว้ว่าไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีให้เชื่อว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำเนาการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือจะเปลี่ยนหรือข้อมูลบัญชาบว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ดังนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่จำต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง และวรคสี่ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดีต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้ออกคำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

/ขอให...

**ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้อง
ของผู้ฟ้องคดี**

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงไม่อาจรับฟังได้ว่า พฤติการณ์หรือการกระทำการของผู้ฟ้องคดีเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่ว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ และข้อเท็จจริงมิอาจถือได้ว่า พฤติการณ์หรือการกระทำการโดยจะใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่ว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศฉบับดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อันเนื่องจากการซึ่มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขออุทธรณ์ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ 在การประชุมครั้งที่ ๖๘ - ๕๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ที่ซึ่มูลความผิดผู้ฟ้องคดี กรณีดำเนินการจ้างเหมาปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอร์ฟเอกชัยหมู่ที่ ๓ - ๕ ตำบลบางน้ำจืด จางถนนเอกชัยถึงเขตติดต่อตำบลแคราย โดยลงทะเบียนไม่เรียกเก็บค่าปรับจากผู้รับจ้าง กรณีผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และจัดทำเอกสารการดำเนินการในโครงการดังกล่าวอันเป็นเหตุ เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่ว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง เป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย และมีข้อเท็จจริงเพียงพอแล้ว ซึ่งในการซึ่มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดังกล่าว ได้ซึ่มูลว่า ผู้ฟ้องคดี มีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดในฐานทุจริต และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่ว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

/เป็นการ...

เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องดำเนินการลงโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพิจารณ์แล้วการกระทำความผิดแล้วมีมิติว่า ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งอดีตอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น ๆ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แล้ว เห็นควรลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการโดยมีการรายงานความเห็นดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จันต์oma ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๘ ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น คำสั่งดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และขออุทธรณ์ต่อແย়คำพิพากษาดังกล่าว ดังนี้ (๑) ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยว่า การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีรายงานการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ และใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ ที่รายงานว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายการละเอียดทุกประการแล้ว เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๗ จึงเป็นการรับรองว่า ผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๗ มิใช่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการตรวจการจ้างหาได้ปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการตรวจรับงานจ้างแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ระดับ ๖ องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ได้รับการแต่งตั้ง

ให้เป็น...

ให้เป็นกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๓๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๒ เพื่อดำเนินการตรวจการจ้างโครงการปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอล์ฟเอกชัย หมู่ที่ ๓ - ๕ ตำบลบางน้ำจืด จากถนนเอกชัยถึงเขตติดต่อตำบลแคราย ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งสัญญาฉบับดังกล่าว กำหนดให้ผู้รับจ้างจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังมิได้บอกรอเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๖,๕๔๔ บาท โดยจากการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปรากฏว่า นายพิรวัชร บุญมี ซึ่งผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ได้รายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ (ตั้งแต่วันที่ ๒๕ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒) ฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้างทราบว่าผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๘๐ ของผลงานทั้งหมด ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้ลงนามรับทราบผลการดำเนินการดังกล่าวแล้ว แต่ปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิริไพบูลย์พัฒนาการ ผู้รับจ้าง โครงการดังกล่าวได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอส่งมอบงานและเบิกเงินค่าจ้าง งวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ (งวดสุดท้าย) โดยระบุว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการงานโครงการดังกล่าวเสร็จตามงวดงานแล้ว ซึ่งก่อนที่คณะกรรมการตรวจการจ้างจะดำเนินการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าว นายบุญเลิศ นามศิริ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด หมู่ที่ ๕ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อร้องเรียนว่า ถนนหน้าสานมกอล์ฟเอกชัย ลาดยางไม่ได้มาตรฐาน มีลักษณะชำรุด ไม่สม่ำเสมอและเป็นคลื่น นายพิรวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงานก่อสร้างได้มีความเห็นควรแจ้งผู้รับจ้างและแจ้งคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจสอบและแก้ไข ซึ่งนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบตามที่นายพิรวัชรเสนอ และไม่ปรากฏว่าได้มีการเบิกจ่ายค่าจ้างให้กับผู้รับจ้างแต่อย่างใด ต่อมา นายพิรวัชร ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ได้รายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ (ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๗ มิถุนายน ๒๕๕๒) ฉบับลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้กับผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๘๐ ของผลงานทั้งหมด ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบผลการดำเนินการดังกล่าวแล้ว ต่อมา ผู้รับจ้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ขอส่งมอบงานและเบิกเงินค่าจ้าง อีกครั้ง แต่ปรากฏว่า ในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันที่ผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างนั้น ผู้รับจ้างเพิ่งได้ตีเส้นขอบที่บสีขาวด้านข้างมือ ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างก็ได้ตีเส้นแบ่งจราจรสีเหลือง และในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างได้ทำความสะอาดและแก้ไขงานบางส่วน โดยในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ นายวิทูรย์ แก้วคีรี ผู้อำนวยการกองช่าง กรมการตรวจการจ้าง นายพิรวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน และนายบุญเลิศ นามศิริ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด

/หมู่ที่ ๕...

หมู่ที่ ๕ ได้ตรวจสอบการก่อสร้างตามหนังสือแจ้งส่งงานของผู้รับจ้าง พบร้า ผู้รับจ้างยังทำงานที่ว่าจ้างไม่เรียบร้อย จำนวน ๓ รายการ คือ (๑) ผิวจราจรบางจุดไม่สม่ำเสมอ (๒) ปริมาณงานให้ทางด้านซ้าย ลักษณะผิวบางจุดยังต่ำและมีน้ำท่วมขังเมื่อฝนตก โดยเฉพาะบริเวณหน้าตึกเลขที่ ๕๐/๒๕ - ๒๗ (๓) ปริมาณงานให้ทางด้านขวา ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า มีปริมาณงาน ๔,๘๗๖ ตารางเมตร ไม่ตรงตามสัญญา ให้ทางบางจุดไม่เรียบร้อย บุคลากรทั้งสาม จึงมีความเห็นไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ตัดผิวให้ทางด้านขวาจำนวน ๑๒๕ ตารางเมตร คงเหลือพื้นที่ ๔,๘๗๖ ตารางเมตร พร้อมกับให้ตัดลดเงินลงตามสัดส่วน และให้ผู้รับจ้าง ทำการแก้ไขงานดังกล่าวให้แล้วเสร็จและแจ้งส่งงานเพื่อตรวจสอบอีกรอบหนึ่ง แต่ปรากฏว่า ผู้รับจ้างยังมิได้มีการแก้ไขงานดังกล่าวอย่างใด ผู้ฟ้องคดีกลับลงลายมือชื่อในใบรับรองผล การตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๑) เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูป และรายละเอียดทุกประการแล้ว เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ เห็นควรเบิกจ่ายเงินจำนวน ๖,๕๔๔,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเองได้รับทราบมาโดยตลอดตามรายงานผลการก่อสร้างประจำเดือน กุมภาพันธ์ ฉบับลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ว่าผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้าง คิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๙๐ เท่านั้น ยังไม่ได้ถูกต้องตามแบบรูปประการใด แต่ข้อกำหนดในสัญญาแต่อย่างใด ต่อมานายพิริชร บุญมี ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ได้รายงานผลการก่อสร้างประจำเดือน กุมภาพันธ์ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้กับผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้รับจ้าง ได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๑๐๐ ของผลงานทั้งหมด ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบผลการดำเนินการดังกล่าว แต่ปรากฏว่า หลังจากที่ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างในโครงการ ดังกล่าวครบถ้วนร้อยละ ๑๐๐ แล้ว ผู้รับจ้างไม่ได้มีหนังสือขอส่งมอบงานและเบิกเงินค่าจ้าง ในโครงการดังกล่าวเหมือนเช่นสองครั้งที่ผ่านมาแต่อย่างใด แต่ได้มีการจัดทำใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ระบุว่า ผู้รับจ้าง ได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้ว เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ เห็นควรเบิกจ่ายเงินจำนวน ๖,๕๔๔,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ซึ่งผู้ฟ้องคดี ก็ได้ลงลายมือชื่อรับรองในเอกสารดังกล่าว (ฉบับที่ ๒) ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้รู้ข้อเท็จจริงอยู่แล้วว่า ในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๙๐ เท่านั้น แต่กลับลงลายมือชื่อในใบรับรองการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ และฉบับลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ (รวม ๒ ครั้ง) โดยระบุว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้ว เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ จึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการรับรองผลการปฏิบัติงานที่ไม่เป็นไปตามแบบรูปประการและข้อกำหนดในสัญญา

/อันเป็น...

อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และการรับรองที่ไม่ตรงกับความจริง ดังกล่าวเป็นการรับรองเท็จ ทำให้นายปรามณฑ์ จันทร์สุนทร ในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล บางน้ำจืด ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง โดยไม่มีการเรียกให้ผู้รับจ้างชำระค่าปรับจากการที่ทำงานไม่เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ รวม ๓ วัน เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๖๓๒ บาท จึงเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังปรากฏอีกว่า เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจการจ้าง นายพิริวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน และนายพรชัย เกตุวศิน ผู้รับจ้าง ได้เสนอให้มีการตัดลดปริมาณงานพร้อมตัดลดเงินค่าจ้าง ลงตามสัดส่วน ซึ่งต่อมาได้มีการอนุมัติเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง เพียงจำนวน ๖,๔๙๙,๘๘๗ บาท (จากเดิมที่กำหนดไว้จำนวน ๖,๕๔๔,๐๐๐ บาท) ข้อเท็จจริงในส่วนนี้จึงรับฟังเป็นยุติได้ว่า มีการปรับลดเนื้องานตามสัญญาและให้ตัดลดเงินลงตามสัดส่วนจริง อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่า ในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้รับจ้างยังดำเนินการไม่ครบถ้วนตามสัญญา จนกระทั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีการปรับลดเนื้องานลงในภายหลัง ความสมบูรณ์ในการดำเนินการตามสัญญา ของผู้รับจ้างจึงเกิดขึ้นหลังจากวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้น รับฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้รับจ้างได้ทำงานเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา จึงเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่อาจเห็นด้วยกับคำวินิจฉัย ของศาลปกครองชั้นต้นในส่วนนี้ อีกทั้ง แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า รายงานการก่อสร้าง ประจำสัปดาห์ จะบลลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ และวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่นายพิริวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน จัดทำขึ้นจะปรากฏว่าอย่างไร ก็แก้ไขเอกสารกิตาม แต่ปรากฏว่า ในขณะที่มีการเสนอเอกสารดังกล่าวไปยังนายปรามณฑ์ จันทร์สุนทร นั้น ผู้ฟ้องคดี และนายวิทูรย์ แก้วศรี ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างก็ไม่ได้ได้รับฟังเอกสารดังกล่าว แต่อย่างใด และในเอกสารรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งไม่ปรากฏว่าอย่างไร ก็ได้มีการเสนอไปยังนายปรามณฑ์ จันทร์สุนทร ผู้ฟ้องคดี และนายวิทูรย์ แก้วศรี เช่นกัน ซึ่งนายปรามณฑ์ จันทร์สุนทร และผู้ฟ้องคดี ก็ลงลายมือชื่อยอมรับว่า ในวันดังกล่าวผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานร้อยละ ๑๐๐ อีกทั้งเอกสารรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ และลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ มีปริมาณงานที่สอดคล้องกัน และนายปรามณฑ์ จันทร์สุนทร และผู้ฟ้องคดีก็ได้ลงลายมือชื่อรับทราบโดยตลอด จึงเชื่อได้ว่าเป็นเอกสาร ที่ตรงกับความเป็นจริง กรณีจึงรับฟังได้ว่า รายงานการก่อสร้างประจำสัปดาห์ที่ผู้ฟ้องคดี ได้ลงนามรับทราบผลการดำเนินการมีร่องรอยการแก้ไขเอกสารมาตั้งแต่ต้น ประกอบกับ

/นายพิริวัชร...

นายพิรวัชร บุญมี มีได้มีสารเทหุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดี ทั้งยังไม่ปรากฏว่าการกระทำดังกล่าว จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่นายพิรวัชร บุญมี แต่ประการใด การปฏิบัติหน้าที่ของนายพิรวัชร บุญมี ในฐานะผู้ควบคุมงาน จึงน่าเชื่อว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ข้อความในรายงาน การก่อสร้างประจำสัปดาห์และแบบรายงานก่อสร้างประจำวันมีน้ำหนักให้รับฟังได้ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาอนุมัติว่า รายงานการก่อสร้างประจำวันและรายงาน การก่อสร้างประจำสัปดาห์มีการแก้ไขเอกสารดังกล่าว เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้รับจ้างมีการ สมอนงานในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ทำให้เอกสารดังกล่าวไม่น่าเชื่อถือ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นพ้องด้วย จากข้อเท็จจริงดังกล่าว การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานคณะกรรมการ ตรวจการจ้าง จึงเป็นการร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต และเป็นการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือเป็นการปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และรับรองเอกสารอันเป็นเท็จ อีกทั้งผลจากการกระทำ ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีเป็นผลโดยตรงจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ฟ้องคดีที่ก่อให้เกิด ความเสียหายต่อราชการ และหากไม่มีการกระทำการทำของผู้ฟ้องคดี ความเสียหายก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องรับผิดต่อผลของการปฏิบัติหน้าที่ของตนอันมิชอบด้วยกฎหมายนั้น เมื่อปรากฏว่าความเสียหายเกิดจากการกระทำการทำของผู้ฟ้องคดีจริง ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดในผล ของการกระทำนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยุติตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้วินิจฉัยและมีมติแล้ว การรับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณา และชี้มูลความผิดแก่ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว การกระทำการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง แล้ว ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณา อนุมัติจังหวัด จึงไม่ชอบด้วยเหตุผลและข้อเท็จจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่อาจเห็นด้วย กับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว

(๒) ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาโดยวินิจฉัยว่า ความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย หากการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกร้องเรียนได้กระทำการทำความผิดวินัยฐานอื่นอันมิใช่ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เช่นในคดีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชี้มูลว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ข้อว่าเป็นผู้ประพฤติช่ำชองอย่างร้ายแรง กรณีดังกล่าวไม่ผูกพัน

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องถือเอกสารรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า ขณะที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและมีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีอันเป็นเหตุ แห่งการฟ้องคดีนี้ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๑๙ (๔) คำว่า “ความผิดที่เกี่ยวข้องกัน” ย่อมมีความหมายว่า การไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่กระทำความผิดเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อันเป็นการกระทำ กรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทหรือเป็นการกระทำที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดทั้งสามฐาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็ย่อมมีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิดในทุกฐานที่เกี่ยวข้องทั้งทางอาญา และทางวินัย โดยมิได้จำกัดความหมายเฉพาะว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะมีอำนาจเพียงแค่ไต่สวน ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น อีกทั้ง ความผิดทางอาญาและทางวินัยเป็นความผิด ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันโดยมิเนื้อหาแห่งการกระทำอันเดียวกันจากเจตนาภายใต้แสดงออกมา ในคราวเดียว เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดอาญาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติชี้มูล ความผิดอันมีสาเหตุหลักมาจากการกระทำที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และกระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยลงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ แต่คณธรรมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นผลโดยตรงมาจาก การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า อำนาจในการพิจารณาในเรื่องนี้จะเป็นไปตามกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๐ (๒) ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขอศาลปกครองสูงสุดได้โปรดส่งเรื่อง การพิจารณาในเรื่องนี้ให้กับศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไปยังศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำสั่งที่ ๔๑/๒๕๖๑ เรื่องพิจารณาที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ และคำสั่ง ที่ ๔๑/๒๕๖๓ เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งได้วินิจฉัยไว้ สอดคล้องกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๖๒ และเรื่องเสร็จ

/କୀ ଟାଇ/ପଟ୍ଟନାଳୀ...

ที่ ๓๔/๒๕๖๓ ว่า ตามมาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการใดความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น หากมูลความผิดที่ปรากฏตามคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐและมูลความผิดที่ปรากฏจากการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย่อมมีมิติซึ่งมูลความผิดทางวินัยหรือทางอาญาและดำเนินการต่อไปได้ ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว อย่างไรก็ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ไต่สวนและวินิจฉัยในการกระทำการใดความผิดหลักเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการกับความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำการใดความผิดนั้นในคราวเดียวกันได้ จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นการเน้นย้ำให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจในการไต่สวนและมีมิติเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการใดความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกันไปในคราวเดียวกัน ทั้งทางอาญาและทางวินัย แม้ว่าความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีในบางการกระทำจะไม่เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่โดยตรงก็ตาม และเมื่อคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมิติซึ่งมูลความผิดทางอาญาแก่ผู้ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) อันเป็นความผิดฐานตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติช่ำอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกันได้ นอกจากนี้ ศาลปกครองสรรค์ได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๓/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และคดีหมายเลขแดงที่ บ. ๓๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยได้วินิจฉัยว่า หากจะให้ถือการไต่สวนและการวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาเฉพาะแต่กรณีกระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนการกระทำการใดความผิดฐานอื่นในมูลกรณีเดียวกันผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีกรอบหนึ่งนั้น ย่อมก่อให้เกิดความล่าช้าและอาจมีอุปสรรคหลายประการอันเกี่ยวเนื่องกับพยานหลักฐานต่าง ๆ โดยเฉพาะพยานบุคคลที่เคยให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มาครั้งหนึ่งแล้ว จะต้องมาเป็นพยานในการสอบสวนของ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการสอบสวนในเรื่องเดียวกันอีกครั้ง ซึ่งอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือ และเกิดผลกระทบต่อความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ จะเห็นได้ว่า คำพิพากษาศาลปกครองดังกล่าวที่พิพากษามิได้มีการหยິบยกอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยซึ่งมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่ามีอำนาจซึ่งมูลความผิดเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่อย่างใด ต่อมานี้เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ อป. ๔๙/๒๕๖๗ โดยได้วินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง โดยศาลมีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ อป. ๔๙/๒๕๖๗ ให้เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง โดยศาลมีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ศาลมีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๒๖๖/๒๕๖๓ โดยได้วินิจฉัยสรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยตามมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมีอำนาจซึ่งมูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดที่กระทำความผิดทางวินัย ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติซึ่งมูลความผิดผู้ฟ้องคดีว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และซึ่งมูลความผิดอีกรอบหนึ่งว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ โดยที่กรณีดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายพิเศษโดยเฉพาะ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ถือเอกสารยงานการไต่สวนข้อเท็จจริง และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยและขอความเห็นชอบต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการสั่งลงโทษแก่ผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติซึ่งมูลจึงเป็นไปตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ดังนั้น คำวินิจฉัยของศาลดังกล่าวอยู่อ่อนเป็นบรรทัดฐานว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริง และซึ่งมูลความผิดทางวินัยฐานอื่น ทاใช่เฉพาะความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น ประกอบกับหากตีความว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่มีอำนาจในการซึ่งมูลความผิดทางวินัยฐานอื่นซึ่งมิใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่แล้ว เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดกรรมเดียว การแยกความผิด

/ต่อหน้า...

ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดทางวินัยฐานอื่นแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการในความผิดกรรมเดียวกัน เมื่อผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองในการกระทำการเดียวกันอีกครั้ง จะเป็นการที่คู่กรณีเดียวกันฟ้องคดีในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกัน เป็นการฟ้องซ้ำต้องห้ามตามข้อ ๙๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ นอกจากนั้น ยังขัดกับหลักการห้ามดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ (double jeopardy) อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดี เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันทั้งทางอาญาและความผิดวินัย เมื่อข้อเท็จจริงในคดีเกี่ยวพันไปถึงบทบัญญัติความผิดใดที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดและ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็ชอบที่จะวินิจฉัยความผิดไปตามข้อเท็จจริงนั้นได้โดยอาศัยเหตุผลทางกฎหมาย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้กระทำการความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงได้มีมติชี้มูลความผิด ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงชอบด้วยกฎหมายตามข้อกฎหมาย และข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจใจสวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานสวนตำบลจังหวัด สมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยถือรายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้อง
ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลมายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแฉลง เป็นหนังสือและไม่แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุป ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจะประกอบคำแฉลงกรณีเป็นหนังสือ ของตุลาการผู้แต่งคดี

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำแตลง
และคำอุทธรณ์ เแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำเนินการดำเนินงานจัดเก็บรายได้ระดับ ๖ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๓๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการจ้างเหมาปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอล์ฟเอกชัย หมู่ที่ ๓ - ๕ ตำบลบางน้ำจืด จากถนนเอกชัยถึงเขตต่อตำบลแคราย ซึ่งห้ามทุนส่วนจำกัด ศิริเพบูลีย์พัฒนาการ เป็นผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ เป็นจำนวนเงิน ๖,๕๔๔,๐๐๐ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เบิกจ่ายเงินให้ผู้รับจ้าง ตามภาระเบิกเงินของบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๙๗/๒๕๕๒ วันที่คลังรับ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ เป็นเงินจำนวน ๖,๔๙๙,๙๙๗ บาท ต่อมาได้มีบุคคลทำหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ร้องเรียนกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า นายปรมะทย์ จันทร์สุนทร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้น กับพวากซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดี มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตในโครงการปรับปรุงถนนสายหน้าสานมกอล์ฟเอกชัย โดยการปรับปรุงถนนสายดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จแต่มีการเบิกเงินให้ผู้รับเหมา รวมทั้งการปรับปรุงถนนสายดังกล่าวใช้ระยะเวลาเกินกว่ากำหนดในสัญญา แต่ไม่มีการปรับผู้รับเหมาแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๗ – ๒๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีดังกล่าว และประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีคำสั่งที่ ๒๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนตามมติดังกล่าว โดยได้มีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบ คณะกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานจนเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา จึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและซึ่งแจ้งแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ เมื่อคณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีของผู้ฟ้องคดีแล้วเสร็จได้รายงานความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปรากฏตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๔ สรุปได้ว่า จากพยานหลักฐาน รับฟังได้ว่าการก่อสร้างโครงการจ้างเหมาปรับปรุงถนนสายหน้าสานมกอล์ฟเอกชัย หมู่ที่ ๓ - ๕ ตำบลบางน้ำจืด จากถนนเอกชัยถึงเขตต่อตำบลแคราย ผู้รับจ้างได้ทำงานที่รับจ้างไม่แล้วเสร็จ ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ซึ่งจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นจำนวนเงิน วันละ ๖,๔๔๔ บาท รวม ๓ วัน เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๓๓๒ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการ ตรวจการจ้าง ได้ลงลายมือชื่อในเบรบรองผลการตรวจงานจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ รับรองว่า ผู้รับจ้าง ได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการ

ตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ จนเป็นเหตุให้นายประโมทย์ จันทร์สุนทร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืดปฏิหน้าที่ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งให้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างตามภารกิจการเบิกเงินกองบประมาณรายจ่าย เลขที่คลังรับ ๘๗๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่มีการเรียกให้ผู้รับจ้างชำระค่าปรับจากการที่ผู้รับจ้างทำงานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง จึงเป็นการร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต และเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และรับรองเอกสารอันเป็นเท็จ การกระทำของผู้ฟ้องคดี มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยลงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ จำหน่าย หรือรักษาทรัพย์ใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ หรือเจ้าของทรัพย์นั้น ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อมูลลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๖๔ - ๕๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แล้วมีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการต่อส่วน โดยกรณีมีมูลความผิดทางวินัย ประธนาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัย ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอความเห็นชอบในการลงโทษผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใน การประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงได้มอบอำนาจให้นายพุฒเทวัญ วรรณเลิศ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่

/๑๒ กรกฎาคม...

๑๒ กฤษ្យาคม ๒๕๖๘ มีมติไม่รับอุทธรณ์ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมอบหมายให้นายพุฒเทวัญ วรรณเลิศ อุทธรณ์แทนโดยไม่มีเหตุจำเป็นตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) ของประกาศคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๘ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยตามตีชี้มูลของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๘ ส่วนกรณีมีมูลความผิดทางอาญา ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฟ้องคดีกับพวกร่วม ๖ คน ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า ศาลอุทธรณ์ แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ อท ๒๕๕/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๒๓๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๑ สรุปได้ว่า การที่จำเลยที่ ๑ ถึงจำเลยที่ ๔ ลงลายมือชื่อในเบรบรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง เป็นการรับรองตามความเป็นจริง การกระทำของนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร จำเลยที่ ๑ และผู้ฟ้องคดี จำเลยที่ ๒ ไม่เป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่กระทำการรับรอง เป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต เมื่อการกระทำของจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ไม่เป็นความผิด นายอุดม เชื่อมสุข จำเลยที่ ๓ นางสาวณิชาภัทร อันทอง จำเลยที่ ๔ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิริเพลย์พัฒนาการ จำเลยที่ ๕ และนางสาวชุตินันท์ เลบนาณน์ จำเลยที่ ๖ จึงไม่อาจเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานกระทำการผิดกฎหมายดังกล่าว การที่ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลอุทธรณ์ เห็นพ้องด้วย จึงพิพากษายืน แล้วแต่คดีที่สุดแล้ว ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษา เพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๘ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มาย้อยอนหลังนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผล ใช้บังคับ ส่วนคำขออื่นให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไป ตามคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียกผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด รวมทั้งคืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมาย และระเบียบกำหนดต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ลงโฆษณาผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยขึ้นมูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจมีปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดซึ่งเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะที่เกิดข้อพิพาท มาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐดังแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งกล่าวหรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นสมควรดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต... พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม... โดยมาตรา ๑๙ นี้ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งมาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๔) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่ง

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว หรือกับผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำการผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา..." มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาได้มีมูลให้ข้อกล่าวหานี้เป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการตั้งต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพิจารณ์ แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการ ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งอดนอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นี้เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในกรณีพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานี้ ๆ แล้วแต่กรณี โดยที่คดีนี้ได้มีบุคคลทำหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ร้องเรียนกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า นายปรามณฑ์ จันทร์สุนทร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในขณะนั้น กับพากซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดี มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตในโครงการปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอฟ เอกชัย โดยการปรับปรุงถนนสายดังกล่าว ใช้ระยะเวลาเกินกว่ากำหนดในสัญญาแต่ไม่มีการปรับผู้รับจ้างแต่อย่างใด และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๗ – ๒๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนกรณีข้อกล่าวหาดังกล่าว และประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีคำสั่งที่ ๒๑๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งขณะนั้น ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ 在ในการไต่สวนและวินิจฉัยซึ่งมูลความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ข้อกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ 在ในการไต่สวนและวินิจฉัยซึ่งมูล

/ความผิด...

ความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น หมายถึงข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำการทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ การกระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และโดยที่ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติลงองค์ประกอบและโทษ เกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ในภาค ๒ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๗๙ ถึงมาตรา ๑๖๖ และได้บัญญัติลงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้ในลักษณะ ๓ หมวด ๒ มาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ ดังนั้น ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จึงเป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย ส่วนในกรณีของความผิดทางวินัยที่เกี่ยวข้องกันนี้ จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ส่วนและวินิจฉัยซึ่งมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงว่าได้มีการกระทำการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งเป็นความผิดหลักเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการกับผู้ถูกกล่าวหาในฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกันกับการกระทำการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ในคราวเดียวกันได้ เมื่อคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖๘๑ – ๕๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ว่า การกระทำการของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่ว่าเป็นผู้ประพฤติซึ่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตัวบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ส่วนและวินิจฉัยซึ่งมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีว่า ได้มีการกระทำการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นความผิดหลัก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงสามารถดำเนินการกับผู้ฟ้องคดีในการกระทำการทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่ว่าเป็นผู้ประพฤติซึ่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกันกับการกระทำการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ในคราวเดียวกันได้ ตามมาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และเมื่อประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งอดีตอนผู้ฟ้องคดีเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง

/ กองคลอน...

ตลอดจนผู้ฟ้องคดีสามารถพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำเนาของสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ของผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจใจส่วนและวินิจฉัยซึ่งมูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีทั้งสามฐานความผิด และมีผลผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมิติซึ่งมูล นั้น จึงฟังขึ้น

คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออก จากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ตามการซึ่งมูลความผิด ทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อ ๑๙ วรรคสอง กำหนดว่า การกระทำความผิดอาญา จนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษ ที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๘ กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้างมีหน้าที่ดังนี้ (๑) ตรวจสอบรายงาน การปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับ

/แบบรูปรายการ...

แบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาทุกส่วนที่ รวมทั้งรับทราบหรือพิจารณา การสั่งหยุดงานหรือพักงานของผู้ควบคุมงานแล้วรายงานประธานกรรมการบริหาร เพื่อพิจารณา สั่งการต่อไป (๒) การดำเนินการตาม (๑) ในกรณีมีข้อสงสัยหรือมีกรณีที่เห็นว่าตามหลัก วิชาการซ่างไม่น่าจะเป็นไปได้ ให้ออกตรวจงานจ้าง ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลง ให้ทำงานจ้างนั้นๆ โดยให้มีจำนวนสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดตอนงานจ้างได้ตามที่ เห็นสมควรและตามหลักวิชาการซ่าง เพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนด ในสัญญา (๓) โดยปกติให้ตรวจสอบงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายใต้ส่วนที่ทำการนับแต่วันที่ ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน และให้ทำการตรวจรับให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด (๔) เมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนด ในสัญญาแล้ว ให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างนั้น และให้ทำเบร์รอง ผลการปฏิบัติงานทั้งหมดหรือเฉพาะงวด แล้วแต่กรณี โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อยสองฉบับ มอบให้แก่ผู้รับจ้างหนึ่งฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุหนึ่งฉบับ เพื่อทำการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วย การเบิกจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล และรายงานให้ประธานกรรมการบริหารทราบ ในกรณีที่เห็นว่า ผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรืองวดใดก็ตามไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานประธานกรรมการบริหารผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อทราบ หรือสั่งการ แล้วแต่กรณี (๕) ในกรณีที่กรรมการตรวจการจ้างบางคนไม่ยอมรับงาน โดยทำ ความเห็นแย้งไว้ ให้เสนอประธานกรรมการบริหารเพื่อพิจารณาสั่งการ ถ้าประธานกรรมการบริหาร สั่งการให้ตรวจรับงานจ้างนั้นไว้ จึงจะดำเนินการตาม (๔)

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สัญญาจ้าง เลขที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ระหว่าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ว่าจ้าง กับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิริเพบูลิปัฒนาการ ผู้รับจ้าง ข้อ ๕ กำหนดให้ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานภายใต้วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จ สมบูรณ์ภายในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ และปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้าง ได้มีหนังสือขอส่งมอบงานและเบิกเงินค่าจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือแจ้ง คณะกรรมการตรวจการจ้างให้ดำเนินการตรวจการจ้างในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๒ ระหว่างนั้น นายบุญเลิศ นามศิริ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด หมู่ที่ ๕ มีหนังสือร้องเรียน ไม่ระบุวันที่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับไว้เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ว่า ถนนหน้าสนมกอల์ฟเอกซ์ย ลาดยางไม่ได้มาตรฐาน มีลักษณะชำรุด ไม่สม่ำเสมอ และเป็นคลื่น นายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ได้มีคำสั่งท้ายหนังสือร้องเรียนดังกล่าวโดยเห็นชอบและให้ดำเนินการตามที่นายพีรวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน เสนอว่าให้แจ้งผู้รับจ้างและคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจสอบและแก้ไข

/แต่ไม่ปรากฏ...

แต่ไม่ปรากฏหลักฐานการแจ้งให้ผู้รับจ้างและคณะกรรมการตรวจสอบและแก้ไขงานตามคำสั่งดังกล่าว โดยปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงของนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ซึ่งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้าง ผู้พ้องคิด นายอุดม เชื่อมสุข และนางสาวณิชาภัทร อันทอง ซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ที่ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการใต้ส่วนในทำนองเดียวกันว่า ยังไม่มีการตรวจรับงานจ้างในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ เนื่องจากนายวิทูรย์ แก้วศรี ผู้อำนวยการ กองช่าง กรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งเป็นผู้มีวิชาชีพด้านวิศวกรรมโดยแบ่งว่า งานก่อสร้างที่ผู้รับจ้าง ส่งมอบยังไม่สมบูรณ์ตามสัญญาในส่วนของแบบรูปรายการงานก่อสร้างที่ระบุไว้ในสัญญา แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานการแจ้งไปยังผู้รับจ้างให้ดำเนินการแก้ไขงานจ้างตามความเห็น ของนายวิทูรย์แต่อย่างใด มีเพียงคำชี้แจงของผู้รับจ้างที่ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการ ใต้ส่วนว่า หลังจากที่ผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซ่างผู้ควบคุมงาน ได้แจ้งให้ผู้รับจ้างปูพื้นแอสฟัลท์ติกเชื่อมต่อกับที่ดินของชาวบ้านซึ่งเป็นงานนอกเหนือ สัญญาจ้าง และเมื่อผู้รับจ้างได้ทำงานดังกล่าวเสร็จแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้รับเงินค่าจ้าง จึงได้หันหน้าสืบ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่งมอบงานและเบิกเงินค่าจ้างถึงผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๓ อีกครั้ง ซึ่งเมื่อผู้รับจ้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ขอส่งมอบงานและเบิกเงิน ค่าจ้างอีกครั้ง นายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ได้มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ให้ดำเนินการตรวจการจ้างในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจง ของนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ซึ่งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้าง ผู้พ้องคิด นายอุดม เชื่อมสุข และนางสาวณิชาภัทร อันทอง ซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้างที่ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการ ใต้ส่วนในทำนองเดียวกันว่า ในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ทำการ ตรวจงานจ้างของผู้รับจ้างแล้ว โดยขณะนั้นประธานกรรมการตรวจการจ้าง นางสาวณิชาภัทร อันทอง และผู้พ้องคิด มีความเห็นว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จตามสัญญา แต่เนื่องจาก นายวิทูรย์ แก้วศรี กรรมการตรวจการจ้างมีความเห็นไม่ตรงกัน คณะกรรมการตรวจการจ้าง และผู้ควบคุมงานก่อสร้างจึงได้ทำการตรวจงานอีกครั้งในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ หลังจากนั้น นายวิทูรย์ แก้วศรี กรรมการตรวจการจ้าง นายพิริวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน และนายบุญเลิศ นามศิริ สมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด หมู่ที่ ๕ ได้ร่วมกันมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ รายงานการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคิดที่ ๑ ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ได้ตรวจสอบการก่อสร้างแล้วปรากฏว่า ปริมาณงานผิวจราจรแอสฟัลท์ติก ตรงตามสัญญาจ้าง แต่ผิวจราจรบางจุดไม่สม่ำเสมอ เห็นควรให้ทำการแก้ไขโดยการปรับเสริม แอสฟัลท์ติก จำนวน ๓ จุด ปริมาณงานให้ทางด้านซ้ายแอสฟัลท์ต์ตรงตามสัญญาจ้าง แต่ลักษณะ ผิวบางจุดยังต่ำและมีน้ำท่วมขังเมื่อมีฝนตก โดยเฉพาะบริเวณหน้าตึกเลขที่ ๕๐/๑๕ - ๒๗

/เห็นควร...

เห็นควรให้ทำการเสริมแօสฟีล์ติกเพิ่มเติมบริเวณหน้าตึกแล้ว และปริมาณงานให้ล่าทางด้านขวาแօสฟีล์ติกไม่ตรงตามสัญญา ให้ล่าทางบางจุดไม่เรียบร้อย เห็นควรให้ทำการแก้ไขผิวแօสฟีล์ติกจำนวน ๓ จุด และรื้อหูข้างสะพานที่เหลือมล้าเข้าบีริเวนให้ล่าทางออกส่วนพื้นที่ที่ไม่ครบตามสัญญาให้ทำการตัดลดปริมาณงานผิวให้ล่าทางด้านขวาจำนวน ๑๒๕ ตารางเมตร คงเหลือพื้นที่ ๔,๘๗๖ ตารางเมตร พร้อมกับให้ตัดลดเงินค่าจ้างลงตามสัดส่วน ต่อมา คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงาน และผู้รับจ้าง ได้ร่วมกันมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ รายงานการตรวจการจ้างโครงการดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ตามที่ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ นั้น คณะกรรมการตรวจการจ้างพร้อมด้วยช่างผู้ควบคุมงานได้ตรวจสอบปริมาณงานสถานที่ก่อสร้างจริง ปรากฏว่า ปริมาณงานผิวจราจรแօสฟีล์ติกและงานให้ล่าทางด้านซ้ายแօสฟีล์ติกตรงตามสัญญาจ้าง ส่วนปริมาณงานให้ล่าทางด้านขวาแօสฟีล์ติกมีปริมาณงาน ๔,๘๗๖ ตารางเมตร ลดลงจำนวน ๑๒๕ ตารางเมตร ซึ่งปริมาณงานที่ขาดไปที่ไม่สามารถทำการก่อสร้างให้ถูกต้องตรงตามจำนวนในสัญญาได้ เนื่องจากในบริเวณดังกล่าวติดแนวสันเขื่อนริมคลอง อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ อาทิ เช่น เกิดจากการสำรวจผิดพลาด หรืออาจเกิดจากการขยายเปิดแนวทางด้านซ้ายน้อยเกินไป จึงทำให้ด้านขวาไม่พื้นที่ขาดหาย หากทำการขยายแนวนี้ไปทางด้านซ้ายอีกประมาณ ๐.๑๐ เมตร ตลอดแนวจะทำให้ให้ล่าทางด้านขวาไม่พื้นที่ครบตามกำหนด โดยพื้นที่ให้ล่าทางด้านขวาที่ขาดหายไปไม่มีผลกระทบต่อการจราจร เพราะพื้นที่ของผิวจราจรมีความกว้างตามที่กำหนด คณะกรรมการตรวจการจ้างพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เมื่อจำนวนพื้นที่แօสฟีล์ติกของให้ล่าทางไม่สามารถขยายเพิ่มเติมได้ และไม่มีผลกระทบต่อการจราจร จึงเห็นควรตัดลดปริมาณงานโดยตัดลดผิวให้ล่าทางด้านขวาจำนวน ๑๒๕ ตารางเมตร คงเหลือพื้นที่ ๔,๘๗๖ ตารางเมตร และตัดลดเงินค่าจ้างเป็นเงิน ๔๕,๐๐๓ บาท คงเหลือเงินค่าจ้างเพียง ๖,๔๘๙,๘๘๗ บาท ในวันเดียวกันนั้น นายพิริวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ รายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างตั้งแต่วันเริ่มสัญญาจนถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เป็นระยะเวลา ๗๙ วัน คิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๑๐๐ ของผลงานทั้งหมด ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างจำนวน ๓ คน คือ นายปราโมทย์ จันทร์สุนทร นายวิทูรย์ แก้วศรี และผู้ฟ้องคดี ได้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ท้ายหนังสือดังกล่าว และในวันดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้างได้จัดทำใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปและรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ เห็นควรเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเป็นจำนวน ๖,๔๘๙,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้าง ซึ่งใบรับรองดังกล่าว นายวิทูรย์ แก้วศรี กรรมการตรวจการจ้าง ไม่ได้ร่วมลงลายมือชื่อด้วย

/โดยต่อมา...

โดยต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้จ่ายเงินค่าจ้างตามรายงานการตรวจการจ้างฉบับลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยมีการตัดลดค่าจ้างลง คงเหลือจำนวนทั้งสิ้น ๖,๔๙๙,๘๘๗ บาท ซึ่งผู้รับจ้างได้รับค่าจ้างตั้งกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ใน การส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้มีการแจ้งให้ผู้รับจ้างแก้ไขงานจ้างที่ส่งมอบแต่อย่างใด แต่ได้แจ้งให้ผู้รับจ้างปูพื้นแอลฟิล์ทติกเชื่อมต่อกับที่ดินของชาวบ้านซึ่งเป็นงานนอกเหนือสัญญาจ้างที่นั่น เมื่อทำงานตั้งกล่าวเสร็จ ผู้รับจ้างจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่งมอบงานจ้างอีกครั้ง โดยมีข้อความเข่นเดียวกันกับหนังสือส่งมอบงานจ้างฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ การที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ไปตรวจงานจ้างที่ผู้รับจ้างส่งมอบ และคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงาน และผู้รับจ้าง ได้ร่วมกันมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ รายงานการตรวจการจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ปริมาณงานผิวน้ำจาระแอลฟิล์ทติกและงานไหล่ทางด้านซ้าย แอลฟิล์ทติกตรงตามสัญญาจ้าง ส่วนปริมาณงานไหล่ทางด้านขวาแอลฟิล์ทติกมีปริมาณงานขาดไป จำนวน ๑๒๔ ตารางเมตร ซึ่งปริมาณงานที่ขาดไปนั้นไม่สามารถทำการก่อสร้างได้ เนื่องจากในบริเวณ ดังกล่าวติดแนวสันเขื่อนริมคลอง จึงเห็นควรตัดลดปริมาณงานไหล่ทางด้านขวาแอลฟิล์ทติก จำนวน ๑๒๔ ตารางเมตร และตัดลดค่าจ้างลง นั้น แสดงให้เห็นว่า ขณะที่ผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้าง เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ งานจ้างยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้างแต่เพียงปริมาณงาน ไหล่ทางด้านขวาแอลฟิล์ทติก จำนวน ๑๒๔ ตารางเมตร เท่านั้น ซึ่งบริเวณดังกล่าวติดแนวสันเขื่อนริมคลองจึงไม่สามารถทำการก่อสร้างได้ อันเป็นข้อบกพร่องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการสำรวจออกแบบโครงการที่ไม่ตรงกับสภาพพื้นที่จริง เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานจ้าง ในส่วนที่ปริมาณงานขาดไปดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นกรณีที่แบบรูปและการละเอียดของโครงการ ดังกล่าวผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนซึ่งผู้ว่าจ้างมีสิทธิตัดตอนงานจ้างในส่วนดังกล่าวได้โดยไม่ทำให้ สัญญาจ้างเป็นโมฆะ ตามนัยข้อ ๑๒ และข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้าง เลขที่ ๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ และกรณีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงปริมาณงานดังกล่าวไม่ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องเสียประโยชน์ ทั้งปรากฏว่านายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ในฐานะปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบล บางน้ำจีด ปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือองค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำจีด ที่ สค ๗๒๒๐๒/๔๙๙ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แจ้งเรื่องการตัดลดปริมาณงานดังกล่าว ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๓ ทราบแล้ว ดังนั้น กรณีจึงถือได้ว่า ผู้รับจ้างทำงาน โครงการปรับปรุงถนนสายหน้า山名กอร์ฟเอกสารชัย หมู่ที่ ๓ ถึง ๕ ตำบลบางน้ำจีด จากถนนเอกสารชัย ถึงเขตติดต่อตำบลเครายแล้วเสร็จสมบูรณ์เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ภายในกำหนดเวลา ตามข้อ ๕ ของสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว ผู้รับจ้างจึงไม่ต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/ตามข้อ ๑๕...

ตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้างดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนการที่ผู้รับจ้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่งมอบงานจ้างอีกครั้ง และผู้พ้องคดีในฐานะกรรมการตรวจการจ้างได้เปิดตรวจงานจ้าง ในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ และตรวจงานจ้างอีกครั้งในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ และต่อมา คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงาน และผู้รับจ้าง ได้ร่วมกันมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ รายงานการตรวจการจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และห桑จากนั้น ผู้พ้องคดีได้ลงลายมือชื่อ ในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยรับรองว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูป และรายละเอียดทุกประการแล้วเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เท็นครัวเบิกจ่ายเงินค่าจ้างจำนวน ๖,๔๔๔,๐๐๐ บาท แก่ผู้รับจ้าง นั้น เห็นว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้างและรับรอง ผลการตรวจงานจ้างตามความเป็นจริง กล่าวคือ เมื่อผู้รับจ้างได้มีการส่งมอบงานจ้างอีกครั้งในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้เปิดตรวจงานจ้างแล้วเห็นว่าเป็นการถูกต้อง ครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาแล้ว จึงให้ถือว่าผู้รับจ้าง ส่งมอบงานครบถ้วนแล้วเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันส่งมอบงานจ้าง อันเป็นไปตาม ข้อ ๔๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ แม้จะมีความเห็นในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างว่าให้เบิกเงินค่าจ้างเต็มจำนวนโดยไม่หักลด ค่าจ้างลงตามส่วนกีตาม แต่ในการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างได้มีการทำหักลด ตามรายงานการตรวจการจ้างฉบับลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ แล้ว ความเห็นดังกล่าวจึงไม่ทำให้ การรับรองผลการตรวจงานจ้างไม่ชอบแต่อย่างใด และเม้นายวิทูรย์ แก้วคีรี กรรมการตรวจการจ้าง ไม่ได้ร่วมลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างเนื่องจากไม่เห็นด้วย ก็ไม่ทำให้การรับรอง ผลการตรวจงานจ้างในส่วนของผู้พ้องคดีไม่ชอบแต่อย่างใด นอกจากนี้ เมื่อผู้รับจ้างทำงานจ้าง แล้วเสร็จสมบูรณ์ภัยในกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง และผู้รับจ้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ส่งมอบงานจ้างแล้ว ทั้งได้มีการตรวจการจ้างโดยชอบแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่ผู้รับจ้าง จะต้องมีหนังสือขอส่งมอบงานและเบิกเงินค่าจ้างอีกครั้งในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กล่าวอ้างแต่อย่างใด จากพฤติกรรมดังกล่าวของผู้พ้องคดี จึงเป็นกรณีที่ผู้พ้องคดี ในฐานะกรรมการตรวจการจ้างได้ทำหน้าที่ตามข้อ ๔๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การพัสดุขององค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยชอบแล้ว ผู้พ้องคดีจึงไม่ได้กระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงตามการข่มขู่ความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ วินิจฉัยว่า พฤติกรรมดังกล่าวของผู้พ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อ หน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยใจไม่เป็นปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะกรรมการ หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

/และฐานกระทำ...

และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ซึ่งว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสมุทรสาคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ นั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมีขอบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๗/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๘ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามการชี้มูลความผิดทางวินัย ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ที่เห็นว่า คำสั่งลงโทษ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงพังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์โดยอ้างตามหนังสือรายงานการตรวจการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ที่นายวิทูรย์ แก้วคีรี กรรมการตรวจการจ้าง นายพิรวัช บุญมี ผู้ควบคุมงาน และนายบุญเลิศ นามคิริ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด หมู่ที่ ๕ ได้ร่วมกันรายงานการตรวจการจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ งานจ้าง ยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์เห็นควรให้ผู้รับจ้างแก้ไขงานจ้าง และเห็นว่าผู้รับจ้างยังมิได้มีการแก้ไขงาน ตามหนังสือรายงานดังกล่าว นั้น เห็นว่า ตามหนังสือรายงานฉบับดังกล่าวไม่ใช่การรายงาน ของคณะกรรมการตรวจการจ้าง และตามที่เสนอความเห็นว่างานจ้างยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา เห็นควรให้ผู้รับจ้างแก้ไขงานจ้างนั้น ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณา สั่งการให้ดำเนินอย่างไรตามหนังสือรายงานดังกล่าว และไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีการแจ้งให้ ผู้รับจ้างแก้ไขงานแต่อย่างใด ประกอบกับตามหนังสือรายงานการตรวจการจ้างฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ได้รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า บริษัทงานจ้างตามที่ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงาน เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๒ นั้น ตรงตามสัญญาจ้าง มีเพียงส่วนปริมาณงานให้ทางด้านขวา แอลฟิล์ชัตไปจำนวน ๑๒๔ ตารางเมตร ซึ่งไม่อาจทำการก่อสร้างได้ โดยเห็นควรตัดลบปริมาณงาน ส่วนที่ขาดไปดังกล่าวออก และตัดลดเงินค่าจ้างส่วนนั้นลงเป็นเงิน ๔๔,๐๐๓ บาท คงเหลือ เงินค่าจ้างเพียง ๖,๔๙๙,๙๙๗ บาท ซึ่งต่อมากู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้จ่ายเงินค่าจ้างตามหนังสือ รายงานการตรวจการจ้างฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ จึงเห็นได้ว่า หนังสือรายงานการตรวจ การจ้างฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับพังได้ว่างานจ้างยังไม่แล้วเสร็จ สมบูรณ์ในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในข้อนี้จึงพังไม่ขึ้น

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า ข้อความในหนังสือรายงานการก่อสร้าง ประจำสัปดาห์และรายงานการก่อสร้างประจำวันของนายพิรวัช บุญมี ผู้ควบคุมงาน มีน้ำหนัก ให้รับพังได้ นั้น เห็นว่า ตามที่นายพิรวัช บุญมี ผู้ควบคุมงาน ได้มีหนังสือรายงานผลการก่อสร้าง ประจำสัปดาห์ต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง นั้น ปรากฏว่า หนังสือรายงานผลการก่อสร้างดังกล่าว

/ทุกฉบับ...

ทุกฉบับมีการระบุข้อความเหมือนกันว่า “ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างตั้งแต่วันเริ่มสัญญา จนถึงวันที่..... เป็นระยะเวลา.....วัน คิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ..... ของผลงานทั้งหมด” แต่ในซองที่เงินไว้สำหรับการระบุวันที่ แล้วจำนวนวันของหนังสือรายงานผลการก่อสร้างดังกล่าว มีร่องรอยการลบด้วยน้ำยาลบคำพิเศษแล้วเขียนใหม่ทุกฉบับ ยกเว้นฉบับลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นฉบับสุดท้าย ส่วนในซองที่ต้องระบุผลงานประมาณร้อยละ มีร่องรอยการลบด้วย น้ำยาลบคำพิเศษแล้วเขียนใหม่บางฉบับ จึงทำให้เกิดข้อพิรุธว่ามีการแก้ไขเพื่อให้หนังสือรายงาน ผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ทั้งหมดมีความสอดคล้องกัน โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายพิรวัชร บุญมี แก้ไขเอกสารดังกล่าวก่อนหรือหลังเสนอเอกสารต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง โดยหาก มีการแก้ไขเอกสารดังกล่าวภายหลังเสนอเอกสารต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างแล้ว คณะกรรมการ ตรวจการจ้างก็ไม่อาจโต้แย้งเกี่ยวกับเอกสารดังกล่าวได้ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์โดยอ้างว่า ในขณะที่มีการเสนอเอกสารดังกล่าวไปยังนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ผู้ฟ้องคดี และนายวิทูรย์ แก้วศรี ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างก็ไม่มีการโต้แย้งเกี่ยวกับเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด กรณีเช่นี้ได้ว่าเป็นเอกสารที่มีร่องรอยการแก้ไขมาตั้งแต่ต้น นั้น จึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนกรณีที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า หนังสือรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ฉบับลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งไม่ปรากฏร่องรอยของการแก้ไขรายการในเอกสารดังกล่าว ก็ได้มีการเสนอไปยัง นายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ผู้ฟ้องคดี และนายวิทูรย์ แก้วศรี เช่นกัน ซึ่งนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร และผู้ฟ้องคดี ก็ลงลายมือชื่อยอมรับว่าในวันดังกล่าวผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงาน ร้อยละ ๑๐๐ นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามหนังสือรายงานการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ประกอบกับใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ แล้ว เป็นกรณีที่คณะกรรมการตรวจการจ้างเห็นว่า เมื่อได้ตัดลดปริมาณงานลงแล้ว ปริมาณงานที่ผู้รับจ้างได้ทำไปแล้วนั้นจึงตรงตามสัญญาจ้าง หรือคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๑๐๐ ของผลงานทั้งหมด เมื่อในวันเดียวกันนั้น นายพิรวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ รายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้าง ตั้งแต่วันเริ่มสัญญาจนถึงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นระยะเวลา ๗๘ วัน คิดเป็นผลงาน ประมาณร้อยละ ๑๐๐ ของผลงานทั้งหมด การที่คณะกรรมการตรวจการจ้าง จำนวน ๓ คน คือ นายปราโมทย์ จันทร์สุนทร นายวิทูรย์ แก้วศรี และผู้ฟ้องคดี ได้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ท้าย หนังสือดังกล่าว จึงเป็นการรับทราบข้อเท็จจริงที่เห็นว่าสอดคล้องกันเท่านั้น มิได้เป็นการยืนยัน หรือทำให้เชื่อได้ว่าหนังสือรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ฉบับที่มีการแก้ไขทั้งหมดนั้น เป็นเอกสารที่ตรงกับความเป็นจริง และแม้รายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ จะมีปริมาณงาน

/ที่สอดคล้องกัน...

ที่สอดคล้องกัน และนายปราโมทย์ จันทร์สุนทร และผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบ แต่รายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ฉบับดังกล่าวก็มีข้อพิรุธเกี่ยวกับการแก้ไขเอกสารเพื่อให้มีความสอดคล้องกันอยู่ นอกจากนั้น ตามที่นายพิรวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน ได้มีหนังสือรายงานการก่อสร้างประจำวันระบุว่า วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ปูยางพื้นถนนและไหล่ทางด้านซ้ายมีอัตตั้งป้ายโครงการ แต่นายปราโมทย์ จันทร์สุนทร ซึ่งเป็นประธานกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดี นายอุดม เชื่อมสุข และนางสาวณิชาภัทร อันทอง ซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการการต่อส่วนในทำองเดียวกันว่า ในการตรวจงานจ้างเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ประธานกรรมการตรวจการจ้าง นายวิทูรย์ แก้วศรี และผู้ฟ้องคดี ได้ร่วมกับนายพิรวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน ทำการตรวจงานจ้างแล้วเห็นว่าเบื้องต้นงานได้ดำเนินการแล้วเสร็จร้อยละ ๑๐๐ ส่วนหนังสือรายงานการก่อสร้างประจำวันที่ระบุว่า วันที่ ๑ - ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างหยุดงาน แต่ปรากฏว่าผู้รับจ้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ส่งมอบงานจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้รับจ้างได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการการต่อส่วนโดยยืนยันว่า ในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างได้ทำงานตามสัญญาจ้างโดยถูกต้องครบถ้วนแล้ว และตามหนังสือรายงานการก่อสร้างประจำวันที่ระบุว่า วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ แก้ไขงานที่ปูยางเสร็จ วันที่ ๕ - ๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างหยุดงาน วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างตีเส้นขอบทีบสีขาวด้านซ้ายมือ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้างตีเส้นขอบทีบสีขาวด้านขวามือ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ผู้รับจ้าง ตีเส้นแบ่งจราจรสีเหลือง วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ระบุว่า ทำความสะอาดและแก้ไขงานบางส่วน และวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ระบุว่า ทำความสะอาดขอบสันเขื่อน และแก้ไขงานบางส่วน แต่ตามหนังสือร้องเรียนที่มีระบุวันที่ของนายบุญเลิศ นามศรี สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด หมู่ที่ ๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับไว้เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ระบุว่า ถนนหน้าสนามกอล์ฟເອກซัย ลาดยางไม่ได้มาตรฐาน มีลักษณะชรุรยะ ไม่สม่ำเสมอ และเป็นคลื่น โดยไม่ได้ระบุถึงการไม่ได้ตีเส้นขอบทีบสีขาวด้านขวาและซ้ายมือ และตีเส้นแบ่งจราจรสีเหลือง ทั้งที่ตามรายงานการก่อสร้างประจำวันในวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ยังไม่ได้มีการตีเส้นถนนแต่อย่างใด ทำให้เกิดข้อสงสัยว่า ได้มีการตีเส้นถนนแล้วเสร็จก่อนการร้องเรียนหรือไม่ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า หนังสือรายงานการก่อสร้างประจำสัปดาห์และรายงานการก่อสร้างประจำวันของนายพิรวัชร บุญมี ผู้ควบคุมงาน มีเนื้อนักน้อย ไม่อาจนำมาหักล้างข้อเท็จจริงที่ว่างานจ้างเสร็จสมบูรณ์แล้วในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ จึงฟังไม่เข้า

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบมาโดยตลอดตามรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ฉบับลงวันที่

/๘ มิถุนายน...

๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๙๐ เท่านั้น จึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และเป็นการรับรองเท็จ จนทำให้มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่ชอบ นั้น เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ลงลายมือรับทราบตามรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ฉบับลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ของผู้ควบคุมงาน ที่รายงานว่า ในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างอีครั้ง ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างคิดเป็นผลงานประมาณร้อยละ ๙๐ เท่านั้น แต่การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นการลงลายมือชื่อหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปทำการตรวจการจ้างในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ แล้วเห็นว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จตามสัญญา แต่เนื่องจากในวันดังกล่าว นายวิทูรย์ แก้วศรี กรรมการตรวจการจ้าง มีความเห็นไม่ตรงกัน คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานจึงได้ทำการตรวจงานอีครั้ง ในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งต่อมารู้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ อันเป็นการรับรองผลการตรวจงานจ้างโดยชอบ จึงมีผลทำให้ใบรับรองผลการตรวจงานจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถูกยกเลิกโดยปริยาย โดยไม่ได้มีการนำไปใช้เป็นหลักฐานเพื่อทำการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างแต่อย่างใด อีกทั้งตามหนังสือรายงานผลการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ฉบับลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ เป็นเอกสารหลักฐานที่มีการแก้ไข จึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบรับรองผลการตรวจงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ จึงไม่ได้เป็นการกระทำโดยไม่สุจริต หรือเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือเป็นการรับรองเท็จ จนทำให้มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่ชอบแต่อย่างใด อุทธรณ์ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงฟังไม่เข้า

ส่วนข้อกล่าวอ้างหรือข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ในประเด็นอื่นนอกจากนี้ เห็นว่าไม่เป็นกรณีที่ศาลจำต้องวินิจฉัยเนื่องจากไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่ง องค์กรบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ส่วนคำขออื่นให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย ส่วนข้อสังเกตของศาลปกครองชั้นต้นเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียกผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด รวมทั้งคืนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายและระเบียบกำหนดต่อไป นั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอน

/คำสั่งของ...

คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการและคืนสิทธิประโยชน์ อันพึงมีพึงได้ในระหว่างที่ถูกไล่ออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายและระเบียบต่อไป โดยไม่จำต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่ศาลปกครองชั้นต้นมีข้อสังเกต

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำจืด ที่ ๒๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังแต่วันที่คำสั่งดังกล่าว มีผลใช้บังคับ ส่วนคำขออื่นให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการและคืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในระหว่างที่ถูกไล่ออกจากราชการให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายและระเบียบต่อไป

นายอธิเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง^๑
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ธ.๒๐๙/๒๕๕๘ ตุลาการเจ้าของสำนวน

๙.๑๖๙

ตุลาการผู้แปลงคดี : นายคงนึง จันทร์สิงเคราะห์

